

Yalnızlığı ne kadar dert etmelisin?

Bugüne kadar gördüğüm şu oldu: Popüler bir insan değilim, olamam, ortalamaya hitap etmiyorum, ne dertlerim, ne zevklerim, ne sair özellikler popüler olmama müsait ancak bir yandan da yalnızlıktan korkacak bir durum da yok. Ne zaman biriyle ilişkim bitse, başka birinin kapıyı çaldığını gördüm, buna benzer bir sözü Hz. Ali'den de okumuştum.

Bu da beni arkadaş sayımın hemen hemen sabit olduğu fikrine ulaştırdı. Belki fazlasını yürütmeyi beceremediğimden, belki de gerçekten bir kapı açılmadan, başkası kapanmadığından.

Bisiklet gibi, bir zamana kadar destek tekerlekleri gerekiyor, insanların seni *bırakıp gideceğinden* endişe ediyorsun ama bir zaman sonra bu endişeye gerek olmadığını, yeterince sevildiğini ve yeterinden fazlasının da zaten seni sıktığını görüyorsun.

Öğreniyorsun.